

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност (мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец юли 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>20.05.2020 г. – н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание девет години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим; - подс. Н. И. С. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – седем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – осем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. К. П. Я. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – шест години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК 	<p>Обявено за решаване.</p>

(участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общезитие;

- подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е.Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК);

- подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и и К. С. К. ОПГ, създадена извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан подс. Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с подс. Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:

- признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от пет години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.;

- признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с подс. Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК.

Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

25.09.2020 г. – н. д. № 216/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и

С Решение № 120/16.06.2021 г. ВКС реши:
Отменя решение № 341 от 07.08.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. по описа на Софийски апелативен съд, в частта, с която подсъдимите С. Н. К. и В. Г. Ц. са

военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.

С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:

- е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери);

- В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ) – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.

С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по

признати за виновни в осъществяването на престъпления по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК (за К.) и във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК (за Ц.), като на основание чл. 304, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, ги признава за невиновни и ги оправдава по така повдигнатите обвинения.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДА „ДРВВЗ“ срещу С. Н. К. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на С. Н. К. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДА „ДРВВЗ“ срещу В. Г. Ц. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на В. Г. Ц. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решение № 341 от 07.08.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. по описа на Софийски апелативен съд, в частта, с която подсъдимите В. Н. К., К. Г. К., В. Р.

<p>отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.</p>	<p>Й., Ц. П. Й., Д. Х. А. и Н. Н. К. са признати за виновни в извършване на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 НК, и връща делото за ново разглеждане на въззивния съд от стадия на съдебното заседание. Оставя в сила решението в останалата му част. Решението е окончателно.</p>
<p>14.05.2021 г. – н. д. № 279/2021 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 215 от НК Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу решение № 260001/18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 602/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд. С присъда № 28/28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. Специализираният наказателен съд признава подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание повече от 3 години „лишаване от свобода“ и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, поради което на всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Със същата присъда В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление, като съизвършители, с цел да набавят за себе си имотна облага, спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори от Република България, през ГКПП-та на територията на страната до неустановени населени места в Република Турция, чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица (неустановени по делото) чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. – престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са наложени на всеки един от подсъдимите наказания „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7 000 лв. за всеки от тях. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Към наложените общи най-тежки наказания са присъединени наказанията</p>	<p>С Решение № 93/08.07.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 260001 от 18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 602/2019 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и връща делото за ново разглеждане в тази му част от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. Оставя в сила въззивното решение в останалата му част, с която подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. (с предишно име С. Л. Х.) са осъдени за престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>

<p>„глоба“ в размер на по 7000 лв. за всеки от двамата.</p> <p>Подсъдимите са признати за невиновни по първоначално повдигнатите им обвинения: за В. Е. Д. – престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (да е ръководил ОПГ, създадена с користна цел), за Ю. Л. Х. – престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК (да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел). И двамата са оправдани да са извършвали деяния в продължаваното престъпление в съучастие с П. П. Д. и за други конкретни периоди и части по обвинението.</p> <p>Със същата присъда СНС признава подсъдимия П. П. Д. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК (да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (опит за вещно укривателство).</p> <p>С обжалваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда в частта относно осъждането на подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като двамата подсъдими са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>С касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на решението и присъдата и връщане на делото за ново разглеждане или за изменение на оспореното решение и намаляване на наложените наказания.</p>	
<p>14.05.2021 г. – н. д. № 323/2021 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 142 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и по касационни жалби на защитниците на подсъдимите Д. П. В., Й. А. Д., Г. Г. Г., К. Г. Х. и М. Н. М. срещу произнесената от АСНС въззивна присъда № 2/06.03.2020 г. по в.н.о.х.д. № 108/2019 г., с която частично е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3063/2016 г. на СНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Х. К. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (образуване и ръководене на ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 142 от НК (отвлечане) и по чл. 143, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (който принуди друго да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му и което лице действа по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ и от лице, което се занимава с охранителна дейност); - К. Г. Х. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (който принуди 	<p>С Решение № 109/07.06.2021 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивна присъда № 2/06.03.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 108/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

другиго да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му), наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години, като е оправдан по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- А. И. П. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;

- Г. Г. Г. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година. Оправдан е по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- М. Н. М. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. Оправдан е по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- Д. П. В. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;

- Й. А. Д. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;

- П. К. П. е признат за невинен по чл. 143, ал. 2 от НК.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната в частта по отношение на подсъдимите Й. А. Д. и Д. П. В., като двамата са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК. На подсъдимия Й. А. Д. е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, а на подсъдимия Д. П. В. е наложено наказание „лишаване от свобода“ от 1 година и 6 месеца, което на основание чл. 66 от НК е отложено за срок от 3 години. Присъдата в останалата част е потвърдена.

В касационния протест се изтъкват доводи за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила относно оправданите подсъдими и за явна несправедливост на наложените наказания на осъдените. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд.

В касационните жалби на подсъдимите се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания, като се прави искане за оправдаване на подсъдимите или за намаляване на наложените наказания с приложение на чл. 66 от НК. Алтернативно се иска отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.

НК 25.05.2021 г. – н. д. № 396/2021 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 354а от

Делото е образувано по протест и по жалба на защитника на подсъдимия К. Г. Г.

С Решение № 103/21.06.2021 г. ВКС реши:
Оставя в сила присъда от 18.11.2020 г.,
постановена по в.н.о.х.д. № 236/2020 г. на

<p>срещу въззивната присъда от 18.11.2020 г. на АСНС, с която частично е отменена присъдата от 28.01.2020 г. по н.о.х.д. № 2869/2020 г. на СНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (да е ръководил ОПГ с участници Г. Г. Г. и А. Л. А. с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а от НК, като групата е създадена с користна цел) и по чл. 354, ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (без надлежно разрешително да е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества – коноп и амфетамини).</p> <p>С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която подсъдимият е оправдан за престъпление по чл. 354, ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК, постановена е нова присъда, с която К. Г. Г. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение и са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2 500 лв. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на атакувания акт в частта относно оправдаването на подсъдимия по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда в частта, с която подсъдимият е осъден за престъплението по чл. 354а от НК, и постановяване на оправдателен съдебен акт.</p>	<p>Апелативния специализиран наказателен съд, втори състав. Решението е окончателно.</p>
<p>28.05.2021 г. – н. д. № 286/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и по жалба от защитника на подсъдимия В. А. П. срещу решение № 260009 от 15.12.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 235/2020 г.</p> <p>С присъда от 22.10.2019 г. по н.о.х.д. № 1251/2015 г. на Специализирания наказателен съд:</p> <p>- М. Т. Я. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК (без надлежно разрешително, каквото се изисква съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – героин), като е оправдан в частта на повдигнатото обвинение деянието да е извършено в периода от неустановена дата на 2010 г. и от лицето в изпълнение на решение на организирана престъпна група. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на определеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за 3 години с изпитателен срок в размер на 5 години. Наложено му е и наказание „глоба“ в размер на</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

5000 лв. С присъдата М. Т. Я. е признат за невинен и оправдан по обвинението, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания е участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- А. Й. Т. е признат за невинен и оправдан по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 5 от НК (от неустановена дата през 2010 г. до 05.03.2010 г. без надлежно разрешително разпространил – предал на М. Т. Я. високорисково вещество – героин), както и по обвинението за участие в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- А. С. Х. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 5 от НК (без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество – героин, на стойност 59,40 лв., като случаят е маловажен), оправдан е в частта на обвинението престъплението да е извършено от неустановена дата през 2010 г., като на осн. чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. Подсъдимият А. С. Х. е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- В. А. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, пр. 4 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – кокаин на обща стойност 130 240,21 лв., като наркотичното вещество е в особено големи размери), оправдан е в частта на повдигнатото обвинение деянието да е извършено от неустановена дата през 2010 г. и от лицето в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години. Подсъдимият В. А. П. е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания участвал

в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- В. И. К. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Подсъдимият В. И. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 339, ал. 2, пр. 6 вр. ал. 1, пр. 1, алт. 2 и 6 от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси – в големи количества, без за това да има надлежно разрешение съгласно чл. 7, ал. 1 и чл. 14 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите), като е оправдан в частта на повдигнатото обвинение престъплението да е извършено от неустановена дата от началото на 2010 г., за което на осн. чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години с изпитателен срок за 5 години.

С решението на АСНС първоинстанционната присъда е изменена:

- в частта относно предмета на извършеното от А. С. Х. престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 от НК, като е признат за невиновен и оправдан за това да е държал високорисково наркотично вещество – хероин, над количество от 0,463 грама с 50% съдържание на активен компонент диацетилморфин с цена над 41,67 лв. и в частта за наказанието „глоба“, като размерът е намален на 500 лв.;

- в частта относно наложените на М. Т. Я. наказания за престъплението по чл. 354а, ал. 1 от НК, като е отменено приложението на чл. 54 от НК и на осн. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказанието „лишаване от свобода“ е намалено на 1 година и 8 месеца, изпитателният срок по чл. 66 от НК – на 4 години, а наказанието „глоба“ – на 4500 лв.;

- в частта относно приложението на чл. 59 от НК спрямо В. А. П.

Присъдата на Специализирания наказателен съд е потвърдена в останалата част.

В протеста са заявени касационните основания по чл. 348, т. 1 и т. 2 от НПК – неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Предлага се отмяна на въззивния съдебен акт в частта му, в която са потвърдени оправдателните диспозитиви за всички подсъдими за участие в ОПГ (чл. 321 от НК), за А. Й. Т. – за престъплението по чл. 354а, ал. 2 от НК, в частта, с която подсъдимите М. Т. Я. и В. А. П. са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения за престъпления по смисъла на

чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 от НК, както и в частта, с която деянието на А. С. Х. е преквалифицирано в престъпление по чл. 354а, ал. 5 от НК, за което деецът е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

Касационната жалба на В. А. П. ангажира основанието за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК (явна несправедливост на наложеното наказание). Иска се наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години да бъде намалено на 2 години, както и изпълнението му да бъде отложено при условията на чл. 66, ал. 1 от НК.

14.07.2021 г. – н. д. № 338/2020 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите И. И. Г., С. Н. Д. и А. Г. М. срещу въззивното решение от 27.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 318/2018 г. на АСНС. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1997/2017 г. на СНС в частта относно осъждането на А. Г. М., като е намалено наложеното на този подсъдим наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от 4 на 3 години „лишаване от свобода“. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- А. Г. М. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а от НК), за което му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“;

- И. И. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“;

- С. Н. Д. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК (държане без надлежно разрешително с цел разпространение на високорискови наркотични вещества, като деянието е извършено в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено едно общо най-тежко наказание – 5 години „лишаване от свобода“, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лева.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или наказанията „лишаване от свобода“ да бъдат намалени и с приложение на чл. 66 от НК.